

Vi har oplevet på uddannelsesområdet, at hver eneste krone, der stammer fra produktivitet, er tilbageført på området, altså på hovedkontoen. Ingen kan jo sige, hvad det er, man tilbagefører, før man har den samlede prioritering for, hvad det er, man ønsker at bruge penge på i 2006.

Derfor er det rigtigt, som det er sagt hele tiden, og det er den forståelse, der også er, at produktiviteten giver friheden til hele tiden at sikre, at man tager udfordringer op, hvad enten det er på miljøområdet eller på sundhedsområdet eller på uddannelsesområdet.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu bliver det her snart komisk. Jeg skal så stille spørgsmålet for femte gang, og det burde af alle mennesker i regeringen være finansministeren, der var i stand til at svare på spørgsmålet. Det er så simpelt, at jeg vil tro, at vi kunne placere en børnehaveklasseelev herinde, og så ville børnehaveklasseeleven være i stand til at forstå spørgsmålet og give et klokkeklart svar.

For femte gang vil jeg gerne spørge finansministeren, om der i 2006 kommer til at være en produktivitetsforbedring på 2 pct. – eller en grønthøsterbesparelse på 2 pct. – som der står i de bøger, vi har fået udleveret fra Finansministeriet, eller om det er sådan, at de 2 pct. bliver rullet tilbage, sådan som vi har fået besked på af hr. Eyvind Vesselbo og af miljøministeren.

Forstår finansministeren spørgsmålet?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen problemet er jo blot, at fru Rosenkrantz-Theil ikke forstår svaret, for vi mener, at man er lige så dygtig, hvad enten man er ansat i Miljøministeriet eller i andre ministerier. Vi mener, det er sundt med den udfordring, og den har i øvrigt altid været der. Man kan så diskutere, om det skal være 1 pct. eller 2 pct. Den tidligere regering havde tilsvarende krav til produktivitet, men man kan ikke ud af produktivitetensønsket overhovedet se, hvordan man året efter rent faktisk ønsker at udmønte de frie midler.

Vi har f.eks. på finansloven denne gang to puljer à 500 mio. kr. på konto 35 til drift, hvoraf vi nu i regeringens forslag har udmøntet dem ene med 500 mio. Det vil sige, at vi egentlig har brugt friheden til at sige: Hvor er det, vi vil bruge pengene, hvor er det, vi yderligere vil sætte ind?

Kl. 20.20

Derfor skal man jo ikke lægge 2006-finansloven fast nu, for midlerne skal fordeles, når vi vedtager finansloven for 2006. Ingen kan nu sige, om det er det fulde tilbageførte beløb, der gives til miljøområdet, eller om det er dobbelt så meget eller tre gange så meget. Det afhænger fuldstændig af, hvad det er for en prioritering, og hvad det er for en opgave, man står over for. Det er i virkeligheden rimelig enkelt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Så tror jeg, vi er ved at være der. Det var altså et ja; man har tænkt sig, at det tal, som står på finansloven, fortsat skal stå der næste år. Man har altså tænkt sig at lave en grønthøster på 2 pct.

Så det kan godt være, at man har tænkt sig at fodre hunden med dens egen hale. Det kan godt være, at man har tænkt sig at tilbageføre pengene, altså at give Miljøministeriet dets egne penge tilbage. Sådan forstår jeg svaret.

Vi bliver altså præsenteret for en finanslov næste år, hvor der er en besparelse. Det synes jeg sådan set fremgik klart – tak for det.

Det vil sige, at jeg sådan set kan konkludere oven på den debat, vi har haft i dag, at vi har tre problemer her i samfundet – efter min mening: Vi har et kæmpe miljøproblem, vi har et problem med 800.000 personer, som står uden for arbejdsmarkedet, og vi har en global ulighed, som der bør gøres noget ved.

Der er ingen af de tre problemer, denne her regering kan komme med nogen som helst kvalificeret løsning på. Man kan præstere maks. 20.000 i arbejde, og man kan præstere massive nedskæringer på miljøområdet set over hele regeringsperioden, og hvad angår den globale ulighed, når vi op på 10 mia. kr. i besparelser, hvis denne her regering fortsætter. Det må være konklusionen på dagens debat.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg sagde før, at det ikke var sikkert, at fru Rosenkrantz-Theil forstår svaret. Jeg har ikke sagt, at miljøområdet ikke kan få dobbelt så meget som det, det i virkeligheden har af produktivitet næste år – eller tre gange så meget, eller fire gange så meget. Det er en samlet vurdering af, hvordan man ønsker at fordele det råderum, som er på det statslige område, som følge af produktivitet. Så det er ikke bare et spørgsmål om, at man til-